

Gradska galerija Fonticus Grožnjan / Grisignana predstavlja tri samostalna likovna projekta,
subota / sabato, 2. XI. 2024. u 19.00 h

Željka Gradski: GDJE, KAKO, ZAŠTO...

samostalna izložba / mostra personale
&

Lana Gržetić: VIZUALIZACIJE DOŽIVLJAJA

samostalna izložba / mostra personale
&

Alan Vlahov: DNEVNIK ČAROBNJAKA

samostalna izložba / mostra personale

Kustos: Eugen Borkovsky

otvorenja / aperture: subota / sabato, 2. XI. 2024. u 19.00 h

komentari o izložbenim prezentacijama:

Željka Gradski: GDJE, KAKO, ZAŠTO...

Zanimljiv pristup premisi, oblikovanju i plasmanu likovnog promišljanja nudi nam Željka Gradski. Na ovoj prezentaciji novijih ostvarenja prevladavaju vedri tonovi, boje, ali i teme. Najčešće su na radovima prisutna raznorodna stvorenja; tek je ponekad prevladavajuća ideja nekog prostora/krajolika. Uvijek su ostvareni kombiniranjem slikarskih tehnika, a naglašen je crtački pristup linijom ili granicom između polja unutar kompozicija. Pozadina je pokatkad ispunjena funkcionalnim, narativnim podcrtavanjem teme rada.

Autorica rijetko unaprijed, planirano, izgrađuje scenu. Mnogi radovi bivaju otpočeti na zamrljanim podlogama. Na nekima je boja podloge ostavljena čistom. Te bjeline autorica vješto koristi uklapajući ih u kompozicije. Autorica kasnije nanošenjem slojeva, ponekad korištenjem slučajno dobivenih oblika, formira scenu. Iako umjetnica daje naslove radovima, promatraču je dozvoljen osobni doživljaj koji ne mora odgovarati naslovu.

Kroz cijeli svoj opus, pa i ovdje, Željka Gradski često prisposobljuje oblike koje određuje kao stvorenja. Uvijek su začudna. Pregledavajući postav, pitamo se kada, gdje, zašto i kako se dogodilo. U ovom nadrealnom asortimanu pronalazimo prikaze aktera ili samo njihove atribucije. Autorica kombinira oblike prepuštajući se spontanom kretanju u oblikovanje i osluškivanjem trenutka kada osjeti da je rad gotov. Izložba nudi zaista raznorodni repertoar motiva, od cvijeća, tijela/dijelova tijela, odjeće, zapisa slovima, likova iz mašte... Očit je konglomerat energija koje umjetnica pokušava umiriti uklapanjem u formate slika. Potez često zanemaruje striktni oblik. Ponuđeno nam je prepoznavanje oblika šturim naznakama, poput dječjeg crteža. Bića su često zoomorfna, ali i antropomorfna, sa životinjskim ili čak biljnim fragmentima. Pojavljuju se i svemirci...

Na svim radovima ponuđeno je prepoznavanje motiva. Umjetnica integrira elemente čiji smisao usklađuje osobnim promišljanjem, a usput propituje njihov tipski status. Tako se pred nama nižu simbolične situacije koje moramo iščitavati poput rebusa. Ponegdje promišljene, a ponegdje halucinatorne kombinacije promatrača dovode u nesigurnost dojma. Uporabljeno znakovlje uvodi naraciju kao stripovski element. Uz spontanost izvedbe, umjetnica se promatraču povremeno obraća zapisima na radovima.

Akademizam umjetnica zaobilazi odustajanjem od oponašanja oblika i prepušta se instinktivnom. Teme od kojih autorica kreće u avanturu interpretacije jesu doživljaj. Ali ona sumnja i propituje. Po principu organiziranog kaosa, granica između doživljenog i realnog biva razbijena. Umjetnica se igra. Znakove povezuje u priču. Kao u stripu ili na freski. Ona kreće i dalje: kao u križaljci, gdje se usklađuju pojmovi koji jedan s drugim nemaju logične veze. Priklanja se suvremenom gdje, umjesto estetskog, kasna postmoderna štjuje instinktivno. Umjetnica likovnim sredstvima prati vlastiti proces u koji ponire služeći se obrazovanjem, instinktom i memorijom. Ona upotrebljava umjetnost kao egzistenciju.

Teško je razlučiti je li podloga nanoseni ton ili je slojevanje iznjedrilo djelomično spontanu, a djelomično kontroliranu popunjenost površine. Umjetnica dozvoljava oblicima izlazak iz formata. Ponegdje na radovima očitavamo stilske karakteristike grafita ili uličnog slikarstva. Kolorirane površine ili detalje autorica postavlja spontano, naglašavajući prednji plan. Umjetnica ne štjuje pravila perspektive. Miješa planove i uvjetuje ih smislom. Ritam je aktiviran dispozicijom elemenata. Frekvencija se mijenja prelazeći od rada do rada i unutar pojedinog rada. Ovaj pristup, otklon prema subjektivnom, interpretira realnost prema umjetničinom egzistencijalnom iskustvu. Željka poštuje osobnu povijest kombinirajući oblike prema kojima osjeća neku vezanost. Uklopljeni dijelovi čine sustave koji postaju ideogrami.

Umjetnica kaže: „Do samog kraja držala sam se početne skice koja se sasvim nesputano i nenadano dogodila, iskazujući tako poštovanje nepoznatom i nesvjesnom koje želi izaći van. I ulažući sav svoj trud i moć da ga ne oskvrnem pretjeranim intervencijama.“ U rezultatu imamo niz, seriju radova koji se uvijek nekako nadovezuju tako da postav ne mora biti definiran kronološki. Privremena cjelina postava bit će oslobođena obaveza i ponuđena prema nekom novom, unutrašnjem redosljedu kojeg će otkriti postavljanje.

Ova izložba zbiva se u intervalu između perioda zrelog kapitalizma i njegovog raspada. Pad Berlinskog zida, koji smo slavili, nije povijesni kraj zidova. Oni se i dalje stvaraju i vode civilizaciju u nove podjele, unatoč proklamiranju raznolikosti. Podivljali kapital ne preže pred krvoprolićima, diktaturama, ometanju slobode govora, mišljenja i objavljivanja. Cvjeta jedino ratna industrija, a, unatoč takozvanoj demokraciji, sve je napornije putovati, družiti se, bolovati i: sasvim obično – nesmetano živjeti. Inzistira se na strahu, nesigurnosti. Čini se da se vraća robovlasništvo ili, kao bolja verzija, kmetstvo. Ovo nije demokracija, već demokracija. Spojenica pojmova demokracija i diktatura...

Značenje umjetničkog djela dekodira se pomoću svijeta umjetnosti i kulture kao mehanizama iniciranja značenja i smisla. Mapiranje je to doživljaja situacija i trenutaka osobnog vremena autorice. Radovi izmiču čvrstom stilskom određenju. Umjetnici ne nedostaje kombinatorike ni energije. Nižući radove, ona istražuje mogućnosti materijala, ambivalentnost oblika, ali i repertoar osobnih percepcija. Umjetnica slavi gestu i pritom ruši tradicionalni figurativni smisao motiva. Oduzimajući tijelu njegovu materijalnost, daje mu obris. I još više, oblikuje nestvarne situacije. Ovim postupcima autorica ukazuje na postojanje stvari u drugom obliku, u obliku osjećaja. Pronalazeći motive u osobnom doživljaju svijeta oko sebe, podastire

nam situacije na koje nas upozorava i koje komentira na osebujan, dosjetljiv, ali uvijek autorski način. Podastrtu situaciju promatrač dekodira sukladno osobnoj poetici i senzibilitetu. Ova izložba izvlači nas na čas iz sumornog vremena u kojem živimo. Zahvaljujemo umjetnici!

Eugen Borkovsky, X. 2024.

&

Lana Gržetić: VIZUALIZACIJE DOŽIVLJAJA

Pokret može biti bazična odrednica likovne prezentacije koju potpisuje Lana Gržetić. On se manifestira i kroz gestualni pristup oblikovanju, ali i kroz motiviku velikog dijela njenih radova. Iako je mlada autorica, iz njena već bogatog opusa, izdvojeni su radovi koji udovoljavaju ideji pokreta, tijeka, mijene, uz snažno prisustvo osobnog doživljaja. Iako na prvi pogled raznorodni, ovi radovi zadovoljavaju kompozicijama, motivikom, realiziranim vizualizacijama. Ekspresija potrebe za činjenjem i idejom motiva pretočena je, ekspresivnim gestama djelovanja, u likovna djela.

Miješanje tehnika i postupaka autorici nije strano. Ona slobodno i hrabro miješa slikarski postupak s crtačkim. Umjetnica poštuje gestu i preskače tradicionalni pristup motivu. Na podloge povremeno aplicira slojeve papira ili deblje naslage kolora. Poigrava se akvareliranjem, grebanjem, doctavanjem. Okušala se uspješno i sa skulpturom manjeg formata. Najčešći motivi su joj ljudsko tijelo, uvijek u pokretu. Sklona je i apstrakciji koja također odaje njeno htijenje ka pokretu, gesti. Materijal je tretiran istovrijedno obliku, a odnos autorice prema obama krajnje je intimistički. Sve likovne sastavnice pojedinog rada u neraskidivoj su vezi s trenutnim emocionalnim stanjem umjetnice. Proživljavanje se očituje ekspresivnim činjenjem. Podloga zadržava, pamti osjećaje, dojmove i postupke izvedbe rada. Umjetnica ne poštuje dosljednost, već kombinira crtež i slikanje kako joj to nalaže trenutak izgovora misli.

Autorica kao da je razapeta između ideje oblika i apstraktnog iskaza. U oba slučaja uspješno osmišljava podloge. Uvijek je naglašen akcijski pristup. To se očituje djelovanjem umjetnice – potezima, ali i hrabro izabranom, kombiniranom koloru. Nazire se sklonost oblikovanju, i najzahtjevnije gestualne pozicije oblika iskazuju se kao stabilna kompozicijska cjelina. Pregledavanjem radova nazire se sklonost eksperimentu. To je odlično jer oslobađa kreativca od bilo kakvog kanona. Umjetnost je živa stvar i tek se kasnije formira autorski rukopis. No, ovdje se već nazire traženje čije će se karakteristike iskristalizirati kroz vrijeme, proizaći iz iskustva dosadašnjih radova.

Ekspresivno ostvarene forme i apstraktni oblici unose pojam sumnje. Sumnja je oznaka tijeka. Dok ne sumnjamo, stvari su zaustavljene. Onog časa kad se rodi sumnja pokrećemo misao ka promjeni, bez obzira oslanjamo li se na doživljaj, mišljenje ili na fizičku analizu situacije. Tijek stalnih promjena, opisan u teoriji organiziranog kaosa i dokazan na području kvantne fizike, utječe na percepciju svijeta oko nas. Autorica sumnja, rastačući doživljaj okruženja u nejasne likove ili gestualne fleke, rastere poteza kistom ili nekim drugim sredstvom. Doživljaji postaju senzibilne vizualne nakupine.

Nižući kolorirane silhete, često nagih tijela, poštujući sumnju, autorica istražuje ambivalentnost motiva. Akt, slikovni ili skulpturalni prikaz nagog ljudskog tijela, možemo pratiti od pretpovijesnih vremena. Kroz povijest on postaje jedna od glavnih tema, motiva likovnosti. Ovi aktovi svojevrsni su kontrapunkt kozmetički obrađenim tijelima koja vidamo u medijima i koja podliježu trendu mladog i lijepog. Prisutna je emotivna snaga poteza, boja, tonova. Figure su depersonalizirane. Ali možemo prepoznati ideju: pomak od vidljivog ka skupu osjećaja koji oblik pretvaraju u proživljeni stav. Oblici više ne odražavaju promatranu stvarnost, već nutrinu autorice koja želi iskazati svoje osjećaje.

Lana Gržetić kao da nam želi kazati da je tijelo ranjivo i podložno promjenama. Ona naglašava dvije vrste mijene. Jedna promjena je ona koja se manifestira u tijeku vremena i zapaža se sporije. Druga je mijena, vezana uz tijelo, ona u vidu giba, pokreta koji možemo pratiti našim osjetilima. Ove dvije mijene autorica vješto prepliće, i pred nama se pokazuju tijela koja su u isto vrijeme i mlada, i stara, i mirna, i u pokretu. Snaga krhkosti donesena je dramatičnim potezima, zamrljanim tonovima. Autoricu ne zanima ambijent, i namjerno nas lišava asocijacije koju bi donio detalj iz pozadine. Samoća pojedinca naglašena je interpretacijom problematike kroz niz, zbirku. Umjetnica niže prikaze tijela koja tako postaju ne-sama. No, unutar pojedinog formata, tijela često ostaju osamljena, bez obzira jesu li na svijetloj ili na razigranijoj pozadini. Uostalom, kao i u životu, samoća zapravo ostaje jedina konstanta koja nas prati. Ponekad samoću nazivamo *osobnošću*, ali unutar samoće, pokretali se ili ne, uvijek ostajemo sami.

Moguća analiza, komentar, traži od nas odgovornost doticanja mnogih područja koji su svjesno ili nesvjesno apsolvirani kako bi se dobio podastrti rezultat. Inicijalni pokretač u radovima Lane Gržetić uvijek je osjećaj. Rezultat je uvijek viđenje, a ne vidljivo. Autoricu zapravo ne zanima ambijent, oblik motiva ili položaj. Motiv joj je potreban kao polazište, kao bojno polje. Umjetnica ne nudi naraciju. Više je sklona ilustraciji, vizualizaciji stanja aktera.

Ovu seriju možemo doživjeti kao svojevrsan dnevnik. Ponekad gestualno, ponekad primireno, čak i na jednom radu slijedom očitavamo bilješke raspoloženja. Umjetnica govori direktno oslanjajući se na znakove. No, više od znakova govore potezi, smislene nakupine boje, kompozicija. Čini se da autorica iskreno ocrta situaciju u kojoj se nalazi: otvorene prostore mogućnosti koje već zasjenjuje iskustvo. Ona kontinuirano otvara nova, slobodna, ali i odgovorna činjenja unutar nepredvidivih područja kreativnog. Komentar možemo zaustaviti kod najjednostavnije interpretacije: Negdje na rubu kronologije doživljaja postajemo svjedoci. Umjetnica nam podstiče otkrivanje oblika i značenja. Ona plasira postavku da je svjesno i podsvjesno zapravo dio istog života. Ostvareno u materijalu, ovo promišljanje odiše lakoćom interpretacije. Ostale asocijacije, koje zasigurno nisu neznatne, ostavljamo senzibilitetu promatrača koji sudjeluje u ovoj igri.

Eugen Borkovsky, X. 2024.

&

Alan Vlahov: DNEVNIK ČAROBNJAKA

Alan Vlahov predstavlja kolekciju neobičnih bića kojima je naselio prostor galerije. Ponuđen je bogat znakovni repertoar izveden raznolikim tehnološkim postupcima. Pregledavanjem radova javljaju se mnoge asocijacije. Lakoća prisposobljavanja zrači iz radova kojima smo okruženi. Začudni likovi podastrti su postojanju na izuzetno šarmantan način. Predstavljen je raspon odnosa prema civilizacijskim i socijalnim aspektima života.

Većina ovih radova pripada skulptorskom pristupu koji odaje edukaciju autora. Iako se neki vješaju na zid poput slika, i oni su uvijek višedimenzionalni – njihovi elementi znatno zadiru u prostor. I materijali koje rabi umjetnik ne pripadaju standardnom asortimanu likovnih građenja. Uz drvo, korišten je papier mache, gips, sintetičke smole. Tu nalazimo drvene elemente, neke kakvi su nađeni, neki bivaju dorađeni, a neki su sasvim stvoreni iz imaginacije autora. Svi ostvareni motivi iskazuju spontan pristup oblikovanju. Alan se ponekad ne libi koristiti dijelove svojih starijih radova koji su stradali u potresu. On kaže da ih nije želio popravljati jer je energija kad ih je stvarao bila drugačija. Iako se materijali i način obrade ponegdje preklapaju na više radova, u konačnici svaki pojedini rad biva završena cjelina.

Izbor kolora i oblikovanje forme autoru su podjednako važni. Kompozicije radova, iako povremeno zapažamo otklon, prodor u prostor, uvijek su stabilne. Kroz oblikovanje, autor znalački postiže spontanost. Iako radovi djeluju bogato i

završeno, umjetnik koristi princip minimalne obrade. Kad su oblici prepoznatljivi, uvijek su obrađeni tek do definiranja željenog oblika. Ti oblici uvijek su znakoviti, često narativni. Tako su predstavljeni humanoidni oblici, ali i apstraktne kompozicije koje traže asocijativna čitanja. Alan se ne boji dodira s materijalom. Igra nije sputana tehnologijom. Intervencije unose u radove dodatna značenja. On kompilira oblike i daje im nove konotacije određujući ih kao novi mogući predmet zamjene za uobičajene estetske predodžbe.

Vlahov je maštovit, radoznao i iskren. Njegova potreba za oblikovanjem naslanja se na eksperiment, nedosljednost, propitivanje smisla i oblika. Iako su likovi stilski i tehnički slično građeni, umjetnik uspijeva svakome iznjedrati šarmantnu osobnost i socijalnu karakterističnost. Autor polazi od interpretacije ideje oblika. Narativna figurativnost, spontani pristup oblikovanju i kolor karakteristike su ovih radova. Ponegdje nalazimo urez, plohu boje: trodimenzionalnom obliku dopuštena je linija koja definira detalj i koja tako postaje bitni nosilac izražajnosti. Začudnost interpoliranih elemenata ujednačena je dojmom cijelog rada. Svi akteri opskrbljeni su atribucijama koje označavaju karakter.

Autor poštuje materijal i ne sakriva mu bit, unatoč tome što, vođen nakanom davanja novog smisla, drastično mijenja arhetipski standard doživljaja. Promišljanje izabranog oblika u smjeru autorove ideje rezultiralo je apliciranjem začudnih detalja. Uz to, Alan Vlahov ide u eksperiment kombiniranjem plošnog crteža s trodimenzionalnim objektom. Čini se da na pozadini formira crtež kao moguću sjenu objekta ispred ploče/plohe. Moguće je da ideja ovakvih kombinacija tek kreće i da će na ovakvim domišljanjima umjetnik još raditi.

Umjetnik se povremeno koristi zamijećenim, pronađenim predmetima, pa su mnogi elementi izvedbi, oblikovani ili preoblikovani od nađenog. Slučajni materijal, koji ostaje skoro neskriven, i izravne gestualne akcije zamjenjuju standardne likovne elemente. No, svim radovima zajednička je značajka: naglasak na spontanost procesa stvaranja, uz poštovanje materijala. Likove koje uobličava autor prikazuje nezgrapnima. To čini eksploatirajući mogućnosti materije i u dosluhu s njome postiže identifikacijski odnos. Materija pamti osjećaje, dojmove i postupke izvedbe rada. Motivi su zaustavljeni u nekom znakovitom pokretu. Možda karikaturno, ali nikada zlobno, isplivale su osobine koje i sami imamo. To se odnosi i na fizičke i na karakterne oznake, kako doživljavamo ljude i kako smo sami doživljeni. Vedar dojam koji izazivaju ovi radovi miješa se sa značenjskom porukom. Kao da se materijalizirao nemirni svijet mitova, snova.

Projekt nudi dva razmišljanja: pored sarkazma prema suvremenom društvu i uporabe neznatnog materijala, tu nalazimo upozorenje na ekološku zapuštenost naših svijesti. Ovi umjetnički mišljeni predmeti otkrivaju nam uzburkanu estetiku: svijeta koji emitira višak predmeta i novog svijeta u smislu drugog života običnog predmeta. Objekt nastao od nađenog i običnog predmeta kolažiranog u instalaciju, poput ovih, dobiva sociološku notu značajniju od značenja kad je predmet bio neotkriven, neoznačen posebnošću.

Kompozicije većine radova funkcionalne su i uvijek naglašavaju sadržaj. Umjetnik uvijek oblikuje događaj, sekvencu u punini trenutka. Ovo su kratke priče. No, ovi radovi ne pripadaju uprizorenju sadržaja poznate bajke, već su dio asortimana osobne pripovijesti. Pripovijedajući o svojim likovima, otkriva i svoj stav. Blizak je pučkom, osjetljiv za nepravdu i neshvaćanje okoline, prijemčiv za drugačijost i sjetu. Propitivanja o tome predaje svojim likovima. Autor zapravo naglas, vizualno komentira okolinu. On propituje građanske datosti. Poneki sarkastični otklon govori o socijalnim reminiscencijama. Primjenjujući likovni postupak, uz kist koristi igru, a uz boju koristi nađene predmete ili formira zamišljene elemente oblika. Proces postaje igra, a igra je jedan od osnovnih fenomena ljudskog postojanja. Igra može biti namjerna, spontana, neophodna, ali uvijek svjedoči mijenu. Ona nam često otvara nove vizure i tjera ka hrabrosti poput one koje smo imali u djetinjstvu. Igra nas obuzima kako bismo poznato prepoznali u novom svjetlu. Spontanost igre u direktnoj je ovisnosti o stanju duha.

Ove kompozicije igraju se relativiziranjem realnog. Vlahov ne želi prikazati stvarnost oponašanjem, već djeluje u registrima doživljaja. Imenujući radove određujućim naslovima, nudi gabarite doživljaja. Vedro oblikovanje, sklapanje, docrtavanje, bojanje, radost igre u dosluhu je s opažajem nesavršene okoline. Čini se da suvremenost odlikuje nesigurniji svijet. Naše doba kolektivitet zamjenjuje natjecateljskim individualizmom kao privilegiranim načinom postojanja u svijetu.

Odnos mogućeg i bajkovitog umjetnik prelazi s lakoćom. On je čas u realnosti, čas u žaru maštarija. Umjetnik održava ravnotežu između sadržaja i spontanosti izvedbe. Ove su scene oslobođene herojskih, idealnih, aristokratskih ili spomeničkih konotacija. Socijalna i memorijska promišljanja ovdje su podignuta na razinu znaka. Univerzalnost je postignuta iskrenom neambicioznošću. Alter postmodernizam preoblikuje svijet prema ideji autora koji se usudi kreirati. O načinu, materijalu i sredstvima odlučuje idejni tvorac koji više nije Bog, već umjetnik, jedan od nas. Bog izvan nas ne postoji. Sumnja, dovođenje na upit, postaje način percepcije okoline. *Ogden Nash* kaže: „*Ja ne vidim da se ima mnogo od toga što je netko najviši oblik života...*“. Uz edukaciju i percepciju stalnog tijeka i mijene svega oko nas i u nama, odustajemo od poslušnosti uobičajenim pravilima. Tako postajemo istovremeno buntovnici i kreatori. Ovaj niz radova govori o tome.

Eugen Borkovsky, X. 2024.

Biografije:

Željka Gradski rođena je u Zagrebu 1975. godine. Nakon završene II. Gimnazije, 1994. godine upisuje Akademiju likovnih umjetnosti u Zagrebu. Godine 2001. diplomirala je na nastavničkom odsjeku u kiparskoj klasi prof. Mire Vuće. Iste godine postaje članica HDLU-a u Zagrebu (Džamija). Status profesionalne samostalne umjetnice stiče 2003. (članica HZSU-a). Na likovnoj sceni aktivno je prisutna od 1997. Kontinuirano izlaže na 30 samostalnih i 60ak skupnih izložbi u Hrvatskoj i inozemstvu. Radove ostvaruje u raznim medijima, oslanjajući se na intuiciju i teme koje proizlaze iz bliskog, intimnog okruženja. Za umjetnički rad dobitnicom je nekoliko nagrada i priznanja. Trenutno se bavi istraživanjima u slikarstvu i ilustriranjem knjiga za djecu. Živi i radi u Zagrebu i Jurandvoru na Krku.

KONTAKT: *Uncanska 17, 10250 Lučko-Zagreb; Moby: ++385 (0)98 178 69 07; e-mail: zeljkagraski@gmail.com; Web: www.zeljkagg.com*

&

Lana Gržetić rođena je 28. VI. 1995. godine u Rijeci. Od rane mladosti aktivno se bavila klasičnim baletom (skupni i solo nastupi). Od 2017. - 2022. godine članica je kazališta „Kamov“ i pohađa Učilište HNK „Ivan pl. Zajc“, u Rijeci, Sekcija balet i suvremeni ples. Za plesne/baletne izvedbe nagrađivana više puta. Nakon završetka srednje Škole primijenjene umjetnosti u Rijeci, završava dodiplomski i diplomski studij na Akademiji primijenjenih umjetnosti u Rijeci, 2019. godine. Sudjelovala je na nekoliko likovnih, kiparskih radionica: Bale, Labin, Rijeka, Ronjgi, Rovinj (HR); Čepovan, Šmartno (SLO); Zlakusa (Užice) (SRB). Izlagala na više samostalnih i kolektivnih izložbi: (Villach (A); Kranj (SLO); Beograd (SRB); Grožnjan, Kastav, Pula, Rijeka, Ronjgi, Zagreb (HR)). Za svoje likovne radove nagrađivana je nekoliko puta. Član je HDLU Istre, ULUPUH-a i KIE (Kreativna industrija Europe). Živi i radi u Rijeci.

KONTAKTI: *S. Frankovića br.13, Rijeka, Hr; Moby: 00385 97 632 9707; e-mail: lana.grzetic078@gmail.com;*

&

Alan Vlahov rođen je 1971. u Zagrebu. Maturirao u ŠPUD-u 1991. g. na Aranžersko- scenografskom odjelu. Diplomirao kiparstvo u klasi prof. Šime Vulasa na Akademiji likovnih umjetnosti 1996. g. Od 1999. do 2018. g. zaposlen je u Hrvatskom restauratorskom zavodu na Odjelu za kamenu plastiku te vodi ili surađuje na projektima obnove kulturne baštine. Od 2018. g. zaposlen je u Školi primijenjene umjetnosti i dizajna u Zagrebu. Aktivan je na likovnoj sceni od 1996. godine i do sada je izlagao na četrnaest skupnih i pet samostalnih izložbi. Izradio je nekoliko skulptura u javnom prostoru. Živi i radi u Zagrebu.

KONTAKTI: *Polj. Jurija Andrassyja 9, 10000 Zagreb, Hr; 00385 91 4511971; e-mail: alvlahov@gmail.com*

